

Včelařské noviny

Studie Agrární komory co na to včely?

Agrární komora vydala argumentační materiál „Mýty a fakta o českém zemědělství“, nyní k němu Ing. Michal Vokrál, CSc. přidal vlastní názor na vliv v oboru včelaření a snaží se vysvětlit vzájemnou harmonii přírody a zemědělství ke vztahu včel. Je bezpochyby, že mnoho včelařů připisuje hlavní vinu za úhyny včel zemědělcům a nebere v úvahu ostatní, stejně významné, ne-li horší skutečnosti, které podporují současné kolapsy včel. V našem spolku věnujeme stavu, ve kterém se obor nachází, mnoho času, ale výsledky zatím žádné nevidíme. Je mezi námi mnoho pamětníků „zlatých časů oboru“, ale co víme jednoznačně všichni, že mezi ukazatele, které se podepisují na úhynech včel, určitě patří i chemizace zemědělství, stejně jako v lesnictví. Bohužel chemie se používá stále více i v údržbě obecních pozemků a co je nejvíce podivné, i u zahrádkářů. Velký vliv vidíme i ve stavu úživnosti krajiny a jejího zavčelení. Přitom skutečné úhyny stále neodpovídají tomu, co je oficiálně nahlášeno. Neodpovídají tomu ani oficiální evidence včelstev. Asi bychom se divili, kolik je včelstev nad

hlášený stav 850 tisíc.

Je nám celkem jasné, že zemědělství se musí potýkat s nekalou konkurencí a nadměrnými

podporami v jiných státech, které tlačí ceny produktů dolů. Potřebujeme vyšší soběstačnost, měli jsme ji na vysoké úrovni i v minulosti, ale bohužel to neovlivňuje vzájemný soulad. Velice jsme uvítali povinné pásy pro výživu poléťavého hmyzu. Se zemědělci se pravidelně setkáváme, pořádáme i společné semináře ve spolupráci s Agrární komorou. Co je však hlavním důvodem velkých úhynů včel nejsme schopni pojmenovat a ani odborníci

z oboru se jednoznačně nevyjadřují.

Ministerstvo zemědělství iniciovalo odborný seminář, byl perfektně připraven, řešil to podstatné (ostatně jsme na toto téma již sdělovali názor mnohokrát). Tím ale vše skončilo. Trochu tomu pomohla také současná pandemie a tak „skutek utek“. Na základě připomínek z některých spolků (nás nevyjímaje), bylo nuceno ministerstvo nějak reagovat. Oslovili zástupce resortu, kteří mohou mít vliv na obor a zjistilo se, že všichni konají, co mají a z toho lze vyvodit jen jeden závěr, že za všechno mohou ty ubohé včelky.

Jak nezačneme opravdu hledat skutečné důvody současného stavu, nezapojíme odborníky s využitím peněz, kterými se plýtvá na nesmyslné dotace, nepohneme se z místa. Možná i spolky by se mohly snažit, třeba sestavit odbornou komisi pro řešení.

Článek, který mě inspiroval k reakci najdete ve zpravodaji AGRObase, leden 2021, strana 20 a 21. Odběratelé zpráv spolku ho dostali do pošty 25.1.

Farmář na vejminku Petr Tábořský

Návazný kurz, prevence zdraví včel

Nadále pokračují kurzy na dálku, tentokrát jsme doplnili alternativy léčení proti varroáze. Bohužel jsme tyto metodiky v prevenci dost zanedbali oproti ostatní Evropě. Hlavně tím, že jsme byli zvyklí na to, že vše za nás někdo zařídí a tento systém vyhovoval ČSV, kterému zaručoval vysokou členskou základnu. Další chybou byly dotace, ale to jsme již mnohokrát rozebírali. Je pravda, že i u nás se našli jedinci, kteří hledali také jiné cesty. Přibýlo jich hlavně v době, kdy začaly problémy s varroázou přerůstat ve větší úhyny v chovech. Přitom se stačilo poučit v okolních státech, kde již fungovaly i jiné metodiky léčení. To ale platí také o dotacích, ale tomuto tématu se budeme věnovat v příštím čísle.

Souhrn hlavních omylů lze označit asi takto:

- Na prvním místě to je vyhodnocování stavu podle odebrané zimní mčeli ze směsného vzorku, místo pravidelného monitoringu při letním vývoji roztoče.

- Dlouhodobé potlačování variantních léčebných postupů na úkor amitrazu.
- Nekázeň včelařů při podávání vyšších dávek léčiv bez jejich střídání.
- Při silném převčelení krajiny ponechávání některých včelstev bez zásahů a zvýšená možnost nakažení ostatních chovů v doletu ve větším množství.
- Minimální využití zootechnických metodik.

Když se podíváme k sousedům, tak jejich postup byl jiný. Jak je propracován systém léčení třeba v Německu? Varroáza tam není nebezpečná nemoc, vše je na chovateli. Nic se nenařizuje, ale doporučuje. Výsledky léčby jsou dobré při nižší pracnosti a nákladech. Obdobné to je i v Rakousku. V této metodice jsme hodně zaspali.

Pokud jde o zootechnické metodiky, které jsou u sousedů běžně používány, tady jsou teprve v začátku. Vcelku dobré návody najdete

v Moderním včelaři v souvislosti s léčbou kyselou šňavelovou. Protože je neúčinná v přítomnosti plodu (mimo dlouhodobé nosiče), praktikuje se při bezplodovém stavu včelstva. Proto je součástí postupu odběr veškerého plodu. Z odebraného plodu můžeme utvořit rezervní včelstvo po vyléčení a přidání matky. Rezervní včelstva potřebujeme ve stále větším množství. Odběr plodu můžeme kombinovat s pastí na roztoče. Stačí ve včelstvu ponechat rámeček s otevřeným plodem, zaklíkovat matku a za sedm až deset dní ho vyjmeme a vyvaříme na vosk. Nikdy ho nepoužíváme do včel. Pak je tu ještě dost propagovaná metodika termoulů.

Pro větší chovy to je nepoužitelné a pro malé, vzhledem k nákladům, úplně zbytečné. Existuje dost stejně použitelných variant v prevenci i léčení.

Jak jsme uvedli v jiném článku, začne probíhat jednání k nové variantě dotací na období 2023 až 2027. Co takhle provést razantní změny. Už bychom o tom měli více přemýšlet. Náš obor se chová tak, jako kdyby ostatní zemědělství bylo v největší míře zaměřeno na podporu zahrádkářů – nic proti nim nemám, patřím k nim.

Petr Táborský farmář na vejminku

Zemědělský PROGRAM – videokonference.

Spolek byl účastníkem videokonference, kterou svolalo Ministerstvo zemědělství, včelařský obor. Jednalo se vlastně o seznámení s úpravou stávajícího programu včelařství s tím, že se mění jeho účinnost. Prodlužuje se do konce roku 2022 a nadále bude kopírovat klasický kalendář namísto toho včelařského. Jedná se o reakci na změny, které upravila komise EU. Návrh navýšení dotací rovněž závisí na tom, jak rozhodne EU.

Přes tyto skutečnosti se některé spolky pokusily připomenout chyby v dotačních programech, které by se měly napravit. Na to reagovalo Ministerstvo zemědělství odkazem na účast při tvorbě následného strategického plánu oboru

zemědělství ČR. Zároveň upozornilo na to, že již platný díl nelze měnit. Náš spolek se písemně přihlásil k účasti na tvorbě nového programu. Členové mají k dispozici výtah z návrhu programu zaměřený na obor včelařství. Doufáme, že budeme zahrnuti kvalitními nápady na vylepšení tohoto plánu, a že je potom budeme moci zapracovat do návrhu, který má termín – říjen 2021.

Videokonference byla vlastně jen informativní, ale na druhou stranu je potřeba přiznat, že to ukázalo možnost, jak navázat na setkání v Nasavrkách a pokračovat naplněním závěrů, které tam vznikly. Navíc s minimálními náklady na pravidelných jednáních.

Tajemník spolku

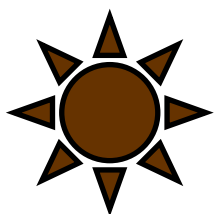
SPOLEK
KRUŠNOHORSKÝCH
VČELAŘŮ

LOM, Včelařské centrum,
ČSA

www.vcely.cz

Přihlášky odběru novin:

602434344,
apiscech@gmail.com

Porovnáme moudrosti našich předchůdců s dnešní praxí.

Čerpat budeme z knihy profesora Vendelína Šístka: Rozumné včelaření (1942)

Pokračujeme na téma předjarní rozvoj včel.

Co se děje ve včelstvu, můžeme sledovat i v lednu a únoru, dbáme ale na to, abychom je co nejméně rušili. V podmetu vidíme, jak přibývají uličky z otevřených víček. Důležité je sledování zvukových projevů. Pokud je slyšet jen nepatrný šelest, je stále vše v pořádku. Absolutní klid může znamenat, že jsou mimo náš doslech a je vše v pořádku. Použijeme gumovou trubičku, kterou vsuneme do úlu, případně poklepeme na úl. Když ale nereagují ani na silný poklep, je zle. Když včelstvo abnormálně hučí, může být uvnitř rejsek, nebo mají nedostatek vzduchu – rozšíříme česno. Někteří včelaři tvrdí, že příčinou je hladovění včelstva, zatím to však není prokázáno. Důležité ale je, aby včelař nepoklepal na úl denně. Dalším důležitým momentem je pročišťující prolet, také nám hodně napoví.

FOTO: první pyl

